



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.113/2026/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Békefi Anett ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Takács Zoltán ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.II.20.128/2025/6/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék P.20.461/2024/11.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja, azzal, hogy az alperes összesen 154.000 (százötvennégyezer) forint kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket köteles az államnak megfizetni, a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 508.000 (ötszáznyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek egymással szemközti családi házban laknak 4 éve. A felperes és élettársa, valamint az alperes és házastársa között évek óta különböző problémák miatt feszült a viszony, különböző eljárásokat is indítottak egymással szemben.

[2] Az alperes 2024. november 12. napját követően a felperesről több alkalommal mobiltelefonjával a felperes hozzájárulása nélkül felvételt készített, ahogyan gépjárművével hazaérkezik, kiszáll és saját ingatlanába bemegy. A felperes több esetben esernyővel takarta el az arcát. Összesen 19 ilyen alkalomról a felperes élettársa mobiltelefonjával a felperes ingatlanából, egy ablak mögött elhelyezkedve felvételt készített.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a képmáshoz való jogát azzal, hogy róla 2024. november 12-től 2025. március 11-ig folyamatosan, minden nap videófelvételt készített a felperes hozzájárulása nélkül. Kérte további jogkövetkezményként az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

[4] A felperes keresetének jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:48. §-át, a jogkövetkezmények körében pedig a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg. A felperes csatolta az élettársa által az alperes magatartásáról készített felvételeket.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte, jogalap hiányában. Álláspontja szerint a hivatkozott időszakban semmilyen felvételt nem készített a felperesről.

[6] A felperes által csatolt felvételeket a maga részéről jogsértő bizonyítási eszköznek minősítette, kérte azok figyelmen kívül hagyását.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz való jogát azzal, hogy 2024. november 12. napjától 19 alkalommal a felperesről annak hozzájárulása nélkül videófelvételt készített. A bíróság az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, attól, hogy a felperesről hozzájárulása nélkül videófelvételt készítsen.

[8] Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[9] Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 40.500 Ft perköltséget, ezt meghaladóan úgy rendelkezett, hogy a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket. Az elsőfokú bíróság a peres feleket egyenlő arányban kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére.

[10] Az elsőfokú bíróság a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésének, a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésének idézése mellett rögzítette, hogy a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az alperes 2024. november 12. napjától 2025. március 11. napjáig róla naponta felvételeket készített a mobiltelefonjával. A felperes e tájékoztatásra csatolta be az élettársa által az esetekről készített 21 felvételt. A felvételek készítéséről, a készítés felvételeken látható körülményeire figyelemmel (családi ház ablakából, rejtve, részben takarásból készített felvételek) a felvételeken szereplő alperesnek tudomása nem volt, így azokhoz az alperes az elkészítéskor nem járulhatott hozzá. Az alperesről hozzájárulása nélkül készített felvétel alkalmas lehet az alperes személyiségi jogainak megsértésére, ezért az elsőfokú bíróság a felvételeket nyilvánvalóan jogsértő bizonyítási eszköznek tekintette, azonban azokat a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 269. § (4) bekezdése alapján az eljárás során figyelembe vette. E körben utalt arra, hogy a felperes élettársa által készített felvételek egyetlen megfelelő eszközként voltak képesek az alperes hivatkozott (egyébként szintén felvételt készítővel kapcsolatos) magatartását megfelelően rögzíteni. Az alperes ilyen esetben, amikor a magatartását megfelelően dokumentálni képes felvételek felhasználhatóságát kell eldönteni, eredménnyel nem hivatkozhat a saját személyiségi jogai megsértésére.

[11] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelve megállapította, hogy a becsatolt felvételek közül 19 felvételen látható a felperes és az alperes is; az alperes mobiltelefonját a felvétel készítésére utaló jellegzetes mozdulattal tartja – az erről készült felvétel időtartamának egy részében –, így az a következtetés vonható le, hogy az alperes a felperesről ezen alkalmak során felvételt készített. A becsatolt felvételek arra pontos adatot nem tartalmaztak ugyan, hogy az alperes ténylegesen mit csinált a mobiltelefonjával (valóban készült-e felvétel, a felperes látható-e a felvételen), azonban minden olyan esetben, amikor a mobiltelefon felvétel készítésére szolgáló helyzetben volt és az érintett személy a felvétel készítésének irányában helyezkedett el, a bíróság – egyéb bizonyíték felmerülése hiányában – a bizonyítékként csatolt videók alapján megállapíthatónak tartotta, hogy az alperes a felperesről mobiltelefonjával felvételt készített. Erre figyelemmel megállapította, hogy az alperes 19 alkalommal a felperes hozzájárulása nélkül készített videófelvételt a felperesről, ezzel megsértette a felperes képmáshoz (képmás védelméhez) való jogát. A felperes által hivatkozott alkalmak egy része nyert bizonyítást, így a felperes a becsatolt felvételekkel nem érintett napok vonatkozásában alaptalanul hivatkozott alperes részéről személyiségi jogsértésre. Az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértést a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja

alapján a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésére figyelemmel megállapította, a további jogsértéstől való eltiltásról a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

[12] A perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság akként határozott, hogy mivel a peres felek összességében fele-fele részben pernyertesek, a felperes és az alperes egyaránt köteles viselni a Pp. 83. § (2) bekezdés alapján a feljegyzett eljárási illeték összegének felét és a mérsékelt ügyvédi munkadíjak összeszámítása után a felperes köteles megfizetni az alperesnek 40.500 Ft perköltség különbözetet.

[13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes a felperes képmáshoz való jogát megsértette azzal, hogy 2024. november 12. napjától 2025. március 11. napjáig terjedő időszakban a felperesről, hozzájárulása nélkül 19 alkalommal felvételeket készített.

[14] Az elsőfokú ítélet szerint a felperes és az alperes által az állam javára fizetendő feljegyzett illeték összegét a másodfokú bíróság személyenként 36.000-36.000 forintra felemelte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 220.000 forint másodfokú perköltséget. A fellebbezési illeték nagyságát 114.523 forintban állapította meg, és annak megfizetésére az alperest kötelezte.

[15] Ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően helytállóan állapította meg a tényállást. A megtekintett felvételek alapján megállapíthatónak találta, hogy az alperes felvételeket készített a felperes hazaérkezéseiről, saját ingatlanának a felperes ingatlana melletti területéről.

[16] Miután az alperes azzal védekezett, hogy semmilyen felvételt nem készített a felperesről, illetve a jogellenesen készített bizonyíték (a felperes élettársa által saját ingatlana ablakából rejtetten készített felvételek) a perben nem használható fel, a másodfokú bíróság ezzel a védekezéssel foglalkozott.

[17] A másodfokú bíróság a Pp. 269. § (4) bekezdésének alkalmazásával úgy foglalt állást, hogy a felperes által csatolt bizonyítékok a konkrét esetben mérlegelés mellett befogadhatóak, tekintettel a jogsértő magatartás sajátosságaira, illetve a jogsértés mértékére. Mérlegelési körébe vonta azt, hogy az alperes többszörös jogsértést követett el, huzamosabb ideig rögzítette a felperes hazaérkezéseit, miközben igyekezett vigyázni arra, hogy senki ne legyen közvetlen tanúja a magatartásának. Az adott esetben folyamatos jogsértés nyert bizonyítást. Mindezen speciális körülményekre tekintettel, a felperes élettársa által készített felvételeket bizonyítékként felhasználhatónak találta.

[18] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem volt szükséges az, hogy a felperes minden egyes napra vonatkozóan külön-külön igazolja az alperes általi felvételek elkészítését. A folyamatosság megállapításához 19 felvételt is elegendőnek talált, azzal együtt, hogy a csatolt felvételeken időbélyegző nem látható, ugyanakkor az évszakok változása a felvételekből érzékelhető, és így megállapítható a jogsértés folyamatossága.

[19] Rögzítette továbbá a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy a jelen per alperese a Győri Törvényszék előtt beperelte a felperest, mondván, hogy róla 21 alkalommal, hozzájárulása nélkül, jogsértő módon felvételt készített (Győri Törvényszék P. 20.164/2025.). Arról a körülményről, hogy erről hivatalos tudomással bírt, tájékoztatta a peres feleket. Úgy foglalt állást, hogy a csatolt felvételek többségén az alperes saját személyében egyértelműen felismerhető, néhol a hangja is hallható. A jelzett perindítással az adott másik eljárásban a felperesként a jelen per alperese ténybelileg elismerte, hogy a felvételeken ő maga látható, hiszen ezért lépett fel felperesként igénnyel a másik perben.

[20] A másodfokú bíróság azt is rögzítette, hogy volt olyan eset is (5952-es számú felvétel), ahol az alperes a maga részéről a „csííz” kifejezést használta, vagyis észlelte, hogy

róla felvételt készítenek. A másodfokú bíróság értékelte azt is, hogy az alperes a felvételek készítése során provokatív, tüntető jellegű magatartást tanúsított. Láttatni akarta a felperessel, hogy igenis felvételt készít róla.

[21] A másodfokú bíróság szerint a felperes személyes előadása, név2 és név3 tanúk nyilatkozatai alapján a folyamatos jogsértés megállapítható volt, ezért szövegbeli pontosítással az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság ítéletében viszonylag jelentős terjedelemben foglalkozott a pertárgy értékének meghatározásával, és ehhez képest a fizetendő illeték nagyságával. Részletesen kifejtette azon álláspontját, hogy az új Pp. rendelkezéseire figyelemmel az adott esetben a személyiségi jogi perben is megállapítható a valódi tárgyi keresethalmazat, hangsúlyozva azt, hogy nem lehetséges illetékmentes kereseti kérelem benyújtása.

[23] A másodfokú eljárásban a másodfokú bíróság a pertárgy értékét 1.431.540 forintban határozta meg, azzal, hogy a jogsértés megállapítására vonatkozó pertárgy érték 600.000 forint, míg a további jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó igény ugyancsak külön 600.000 forintos pertárgy értéket képvisel, továbbá figyelembe kell venni a perköltség módosítása iránti igényt is a pertárgy értékeként (1.431.540 forint). Ehhez képest a másodfokú eljárás illetékének nagyságát 272.040 forintban határozta meg, amelyből levonandónak találta azt az összeget, amelyhez az alperes az elsőfokú ítélet következtében jutott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett, a másodfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára kötelezését kérte, továbbá perköltségre tartott igényt.

[25] Kérelmének indokolásaként előadta, hogy a másodfokú bíróság nem jelölte meg pontosan, hogy mely 19 felvétel esetében látja igazoltnak a jogsértést, nem minősítette elegendőnek, hogy a másodfokú bíróság szerint a telefon arc elé emelése, mint jellegzetes mozdulat, igazolná azt, hogy éppen felvételeket készített. Még az sem került egyértelműen tisztázásra az alperes álláspontja szerint, hogy egyedi fényképet, vagy videófelvételt készített volna. A kérelem az egyes felvételek tekintetében külön előadásokat tartalmazott. Álláspontja szerint egyes esetekben nem állapítható meg a felperes élettársa által rögzített felvételekből, hogy ő maga mit is tart a kezében. Több felvétel esetében pedig a személye be sem azonosítható. Kifogásolta azt is, hogy a felvételek elkészítésének pontos időpontja nem került azonosításra. Megjegyezte, hogy név3 tanúként (aki az ő házastársa) csak egyetlen eseményről számolt be, nem pedig felvételek sorozatáról.

[26] Hivatkozott arra is, hogy egy rendőrségi eljárás során a hatóság az ő telefonján nem talált a felperest ábrázoló felvételeket, ezt a bizonyítékot azonban a másodfokú bíróság nem vette figyelembe, nem fogadta be, annak késedelmes előterjesztésére is figyelemmel.

[27] Megsértett jogszabályként hivatkozott a Pp. 265. §-ára, 346. § (4)-(5) bekezdésére, a Pp. 2. § (1)-(2) bekezdésére, valamint a 269. § (1)-(2)-(3)-(4) bekezdéseire.

[28] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és perköltség megállapítását kérte. Álláspontja szerint az alperes „össze-vissza beszél”, a különböző eljárásokban aktuális érdeke szerint nyilatkozik (például, amikor a másik perben

felperesként eljárva arra hivatkozik, hogy a felvételeken ő látható, és jogsértően készültek róla a felvételek).

[29] A felperes kiemelte azt, hogy egy mai okostelefon tulajdonképpen egy mini számítógép, amellyel egyedi képek és videófelvételek egyaránt készíthetők, ez köztudomású tény. Előadása szerint a per tárgyát képező felvételeken az alperes egyedileg minden esetben beazonosítható. A felperes által hivatkozott rendőrségi jegyzőkönyv kapcsán előadta, hogy az érdemben nem bizonyít semmit, hiszen a telefonról a felvételek utóbb letörölhetők, illetve az alperesnek akár egyidejűleg több telefonja is lehet.

[30] A felülvizsgálati ellenkérelem foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy miért készülnek a peres felek között egymásról felvételek. A megadott válasz erre az volt, hogy különböző eljárásokban (büntető, polgári) a feleknek bizonyítékra van szüksége. A felperes előadása szerint az alperes őket napi rendszerességgel zaklatja, háborgatja. A felperes előadta, hogy az eset összes körülményeire figyelemmel, a hozzájárulása nélkül készült felvételek konkrétan felhasználhatók, a Pp. 269. § (4) bekezdésére is tekintettel.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[31] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak, az alábbiak szerint.

[32] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[33] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötélerővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a

jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017.196.].

[34] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[35] A Kúriának a jelen esetben abban a kérdésben kellett döntenie, hogy helytállóan állapította-e meg a másodfokú bíróság a jogerős ítéletben a folyamatos jogsértést, és jogszerűen használta-e fel a felperes élettársa által a felvételek készítéséről készített saját felvételeket.

[36] Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. Ezzel összhangban a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése a személyhez fűződő jogok védelmének általános szabályaként rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § g) pontja a nevesített személyiségi jogok között sorolja fel a képmáshoz és a hangfelvételhez való jogot. Annak megsértését a személyiségi jogok sérelmeként rögzíti. A 2:48. § (1) bekezdése szerint képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges. A (2) bekezdés szerint nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez, és az elkészített felvétel felhasználásához tömegfelvétel és nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén.

[37] A Kúria szerint nyilvánvaló tény az, hogy a felperesnek saját lakásához való megérkezése, vagy abból való távozása nem tartozik a jogszabályi kivételek közé, nem minősül sem tömegfelvételnek, sem nyilvános közéleti szereplésnek. Azt maga az alperes sem állította, hogy a felvételek elkészítéséhez és felhasználásához a felperes hozzájárult volna. Az alperes elsődleges állítása az volt, hogy a maga részéről nem készített a felperesről semmilyen felvételt.

[38] Az alperes ezen tagadásával szemben a bizonyítás kötelezettsége a felperest terhelte. A Pp. 265. § (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el, továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a

következményeit is ez a fél viseli. A Pp. 266. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az általa köztudomásúnak tekintett és az olyan tényeket, amelyekről hivatalos tudomása van, akkor is figyelembe veszi, ha azokra a felek nem hivatkoztak. A (4) bekezdés szerint a bíróság tájékoztatja a feleket a (2) és (3) bekezdés alapján hivatalból figyelembe vett tényekről. A jelen esetben a bíróság tájékoztatta a peres feleket arról, hogy hivatalos tudomással bír arról, hogy a jelen per alperese a jelen per felperesével szemben a Győri Törvényszéken a felperes által a jelen perben csatolt bizonyítékok (felvételek) kapcsán peres eljárást kezdeményezett személyiségi jogai védelmében, a képmás védelméhez fűződő jogai megsértése okán.

[39] Ezt a perindítást a Kúria szerint a másodfokú bíróság helytállóan értékelte abban a körben, hogy ezzel az alperes közvetve elismeri azt, hogy a perben csatolt felvételeken személy szerint ő látható.

[40] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott arra, hogy a felperes által csatolt felvételek jogsértő bizonyítási eszköznek minősülnek.

[41] A Pp. 269. § (1) bekezdése szerint jogsértő és a perben nem használható fel az a bizonyítási eszköz, illetve annak elkülöníthető része, amelyet az élethez és a testi épséghez fűződő jog megsértésével vagy erre irányuló fenyegetéssel szereztek meg, illetve állítottak elő [a) pont], amely egyéb jogsértő módon keletkezett [b) pont], és amelyet jogsértő módon szereztek meg [c) pont], vagy amelynek a bíróság elé terjesztése személyiségi jogot sértene [d) pont]. A (2) bekezdés szerint a bizonyítási eszköz nyilvánvalóan jogsértő, ha ez a rendelkezésre álló bizonyítékok és adatok alapján tényként egyértelműen megállapítható. A bizonyítási eszköz nyilvánvalóan jogsértő voltát a bíróság hivatalból veszi figyelembe, és erről a feleket tájékoztatja.

[42] A Pp. 269. § (4) bekezdése értelmében a jogsértő bizonyítási eszközt a bíróság – az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetet kivéve (amelyet az élethez és testi épséghez fűződő jog megsértésével vagy erre irányuló fenyegetéssel megszerzett, illetve előállított bizonyítási eszköz) – kivételesen

- a) a jogsérelem sajátosságát és mértékét,
 - b) a jogsérelemmel érintett jogi érdeket,
 - c) a jogsértő bizonyíték tényállás felderítésére gyakorolt hatását,
 - d) a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok súlyát, és
 - e) az eset összes körülményeit
- mérlegelve figyelembe veheti.

[43] A Kúria szerint az eset összes körülményét figyelembe véve, a felperes élettársa által készített felvételek a jelen esetben ténylegesen felhasználhatók voltak, hiszen egyéb módon az alperes által történő felvételkészítés nem volt bizonyítható, és érdemi jogi érdek fűződik ahhoz, hogy a személyiségi jogsértés bizonyítható legyen. A felhasznált felvételek nem ábrázolják a jelen per alperesét megalázó módon. Kizárólag az alperes által elkövetett személyiségi jogsértés dokumentálására alkalmasak. Nem merült fel adat arra nézve, hogy a felvételeket a felperes részéről a jelen perbeli felhasználáson kívül, egyéb módon közzétették volna. A Kúria szerint a felvétel felhasználhatóságának engedélyezése során az eljáró bíróságok jogszerűen jártak el, a bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján megfelelően mérlegelték. Ezen jogszabályi rendelkezés értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

[44] A jogerős ítélet nem sértette a Pp. 279. § (1) bekezdését sem. A Kúria nem kíván eltérni jogkérdésben a töretlen és egységes ítélkezési gyakorlattól abban a jogkérdésben, hogy

a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének és mérlegelésének nincs helye, ezért önmagában nem állapítható meg a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A jogszabálysértést a mérlegelési hiba akkor valósítja meg, felülmérlegelésre csak akkor van lehetőség, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Pfv.V.20.430/2022/6., Pfv.IV.21.281/2022/5., Pfv.V.20.810/2022/5.). Lényeges, hogy a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.), az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.V.20.796/2022/6., Pfv.I.20.507/2022/5., Pfv.IV.20.848/2022/5., Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.).

[45] Megjegyzi a Kúria azt, hogy az alperes külön megsértett jogszabályként a mérlegelési szabályok megsértésére nem hivatkozott.

[46] A felvételek, mint bizonyítási eszközök felhasználása, a korábbiak szerint az eset összes körülményeire figyelemmel, nem volt jogsértő. Nem fogadható el az alperes azon álláspontja, amely gyakorlatilag igazolhatatlanná tenné az általa elkövetett jogsértés elkövetésének bizonyítását, és az általa elkövetett sorozatos jogsértést, ezáltal az eleve bizonyíthatatlannak minősülne. A jelen esetben a felvételek alkalmasnak bizonyultak az alperes által elkövetett jogsértések igazolására. Indokoltan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes gesztusai, az általa maga előtt tartott telefon egyértelműen arra utalt, hogy az alperes igenis felvételeket kívánt készíteni a felperesről. Az egyszerű telefonáláshoz nem volt szüksége az alperesnek ugyanis arra, hogy a háza (lakása) elé járjon ki „telefonálni” (éppen akkor, amikor a felperes hazaérkezik, vagy otthonából távozik).

[47] A Kúria szerint, mindezekre figyelemmel helytállóan került mérlegelésre az is, hogy a felvételek azt ábrázolják, hogy az alperes felvételt készít a felperesről.

[48] A Kúria szerint a jelen esetben a bizonyítékok mérlegelése körében, nem sértette meg a másodfokú bíróság a feleknek a Pp. 2. § (1)-(2) bekezdésében rögzített rendelkezési elvét, amely szerint a felek szabadon rendelkeznek perbe vitt jogaikkal.

[49] Nem sértette a másodfokú bíróság a rendelkezési elvet és az indokolással szemben támasztott jogszabályi kötelezettségét sem [Pp. 2. § (2) bekezdés, 346. § (4) és (5) bekezdés].

[50] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bírói döntéseket a konkrét ügy körülményeit figyelembe vevő módon, kellő alapossággal és részletességgel kell megindokolni. A „kellő alaposság” mércéje alapvetően azt jelenti, hogy a bíróság döntésének az ügy érdeme szempontjából releváns, az ügyben választ kívánó kérdésekre kell kiterjednie. Az indokolási kötelezettség a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg {3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [44]; 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [34]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]; 28/2019. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [85]; 3330/2020. (VIII. 5.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]}.

[51] A jelen esetben a jogerős ítéletből megállapítható, hogy a másodfokú bíróság a döntését milyen bizonyítékokra, adatokra alapozta. A következetes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését az, ha a kifejtett indokokkal valamely peres fél nem ért egyet.

[52] A Kúria szerint a másodfokú bíróság a logika szabályaival egyezően foglalt állást abban a kérdésben, hogy bár a csatolt felvételek időbélyegzőt, vagy időmegjelölést nem tartalmaztak, a felvételeken az évszakok változása nyomon követhető volt, így a felvételek készítésének bizonyos folyamatossága is okszerűen megállapítható volt.

[53] Nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság akkor sem, amikor az alperes azon hivatkozását, hogy egy rendőrségi eljárás során az alperes telefonján a perbeli felvételeket nem találták meg, bizonyítékként nem vette figyelembe, mivel arra az alperes csak fellebbezésének előterjesztése során hivatkozott, így ezt a bizonyítékot megalapozottan rekesztette ki a bizonyítékok köréből.

[54] Mindezek alapján összességében a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogalap és a jogkövetkezmények tekintetében a másodfokú bíróság határozatát a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[55] Indokoltnak találta az alperes eltiltását a további jogsértéstől, hiszen a sorozatos felvételek elkészítésének érdemi indokoltságát az alperes nem bizonyította. Nyilvánvalóan a jelen per kereteit meghaladja a peres felek közötti esetleges haragos viszony okainak feltárása, vagy bármilyen módon történő minősítése, de alapvető követelmény az, hogy bárkiről hozzájárulása nélkül a törvényi kivételek esetein túlmenően, hozzájárulása nélkül felismerhető fénykép, vagy videófelvétel nem készíthető. Arra sem merült fel semmilyen adat, hogy az alperes által készített felvételek bármilyen jogsértőnek tekinthető állapot dokumentálását szolgálhattak volna.

[56] A Kúria nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság pertárgy érték és ehhez kapcsolódó illeték számításával, azzal együtt sem, hogy ennek a másodfokú bíróság ítéletében a maga részéről részletes indokát adta. A Kúria szerint a módosított Pp. nem ad alapot a másodfokú bíróság álláspontjának elfogadására. A Kúria ezért fenntartja a másodfokú bíróság döntésében is idézett határozataiban foglalt elvi álláspontját (Pfv.IV.20.326/2024/6.; Pfv.IV.20.194/2025/10.). A konkrét esetben a pertárgy értéke nem meghatározható, ezért – mivel sérelemdíjat a felperes nem érvényesített – az első- és másodfokú eljárásban 600-600.000 forint a pertárgy értéke, a felülvizsgálati eljárásban pedig 700.000 forint. A Kúria álláspontja változatlanul az, hogy egy személyiségi jogsértéshez kapcsolódó minden egyes jogkövetkezmény iránti kérelem nem alapozza meg általános pertárgy érték kérelmenként külön-külön felszámítását. A pertárgy értéke nem kumulálódik csupán azért, mert egyetlen személyiségi joga megsértése okán a jogosult jogszabályi felhatalmazás alapján egyszerre több objektív jogkövetkezmény alkalmazását kéri. Az adott esetben nem valósult meg valódi tárgyi keresethalmazat. A jelen esetben nem 19 vagy 21 külön-külön elkövetett jogsértés megállapítását igényelte a felperes, hanem annak megállapítására tartott igényt, hogy a folyamatos jogsértés ténye kerüljön megállapításra. A Kúria a másodfokú bíróság erre irányuló érvelésének ismeretében sem látott okot arra, hogy korábbi álláspontjától eltérjen, azt külön megismételni nem kívánja. A Kúria álláspontja szerint a jelen esetben a pertárgy értéke első- és másodfokon 600.000-600.000 forint, a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban pedig 700.000 forint. Az illeték mértéke ehhez képest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39., 46. és 50. §-a alapján állapítható meg.

A döntés elvi tartalma

[57] Bármely természetes személyről egyedi azonosításra alkalmas kép- és hangfelvétel csak a hozzájárulásával készíthető. Az ennek hiányában készített vagy felhasznált felvétel személyhez fűződő jogot sért, ha a felvétel nem tartozik a Ptk. 2:48. § (2) bekezdésében rögzített kivételek közé. A jogsértés bizonyítására a Pp. 269. § (4) bekezdésében meghatározott szempontok teljesülése esetén, kivételesen nem jogszerűen készített bizonyíték (hang- és képfelvétel) is felhasználható.

Záró rész

[58] A Kúria a pervesztes alperest kötelezte a felperesnek a jogi képviselőt kapcsán felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[59] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket is a pervesztes alperes köteles az államnak megfizetni. A fizetendő illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. §-a, 46. §-a és 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[60] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2026. június 10.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró